

تحریم‌های شدیدتر از قبل

صفحه ۲

زنگنه: درآمد‌های ارزی تغییر نمی‌کند

صفحه ۳

بازگشت ماهاتیر در ۹۲ سالگی

صفحه ۱۵

یادداشت امروز

ملاحظات در باره دوران «پساخروج»

مهدی محمدی

یکم - خروج ترامپ از برج‌های بیش از آنکه خود اهمیت داشته باشد، از این جنبه مهم است که به مثابه یک تست برای ایران عمل خواهد کرد. الان سئوال جدی این نیست که آمریکا و ترامپ در ماه‌های آینده چه خواهند کرد؛ روشن است که یک کمپین فشار حداکثری علیه ایران به راه افتاده و حداقل در ماه‌های آینده ما با سورپرایزهای مختلفی روبه‌رو خواهیم شد. پرسش جدی این است که ترامپ و آمریکا چه تصویری از واکنش احتمالی ایران دارند و درباره ایران به چه محاسباتی رسیده‌اند که نتیجه این شده که تصور می‌کنند می‌توانند با چند ماه دیوانه‌بازی به امتیازگیری‌های بزرگ در مقابل ایران برسند. این یک نبرد محاسباتی سنگین است. طرفی برنده خواهد شد که قادر به مدیریت محاسبات طرف مقابل باشد. پیشنهادها و سیاست‌ها همه تابع این هستند که دیگران درباره ما چه محاسباتی می‌کنند.

دوم - ترامپ اهداف و محاسبات بسیار متنوعی دارد. از ملاحظات مرتبط با سیاست داخلی آمریکا که بگذریم، مهم‌ترین محاسبه او درباره ایران این است که فشار اقتصادی نیرومند و به راه انداختن جنگ اقتصادی علیه ایران - که برخلاف موج ۹۱-۹۰ همسایگان ایران هم در آن مشارکت دارند - منجر به ایجاد شکاف داخلی وسیع و عمیقی در ایران خواهد شد که در نتیجه آن ایران ناچار می‌شود در همه حوزه‌هایی که مدنظر آمریکا است امتیاز بدهد. نکته کلیدی‌ای که می‌تواند از جنبه راهبردی همه تحولات این روزها را به هم پیوند بدهد - و مقام‌های آمریکایی و اسرائیلی در هفته‌های گذشته آن را پنهان هم نکرده‌اند - این است که هدف اصلی کل این پروژه گروگان گرفتن افکار عمومی ایران، ایجاد دوقطبی جدید میان اقتصاد و برنامه موشکی و منطقه‌ای، تولید فشار اجتماعی روی نظام برای سازش در این حوزه‌ها و تبدیل کردن برنامه موشکی و منطقه‌ای به موضوع بحث، اختلاف و بگومگو در داخل کشور است. برای فهم آنچه در روزهای آینده با آن مواجه خواهیم شد نگاه به مجموعه تحولات از این منظر، بسیار حیاتی است. اگر به گذشته بازگردیم، طرح‌ریزی راهبردی علیه ایران همواره بر این مبنا استوار بوده است که فشار خارجی بدون ایجاد شکاف در داخل ارزش راهبردی ندارد. اساساً اگر این سوال را مطرح کنیم که مکانیسم تحریم و فشار چگونه کار می‌کند، پاسخ این است که بدون ایجاد شکاف در داخل، مکانیسم تحریم کار نمی‌کند. بدون وجود جریان‌های در داخل کشور که تحریم را به سازش ترجمه کرده و در ازای فشار خارجی، جامعه و نظام را به سازش درباره برنامه موشکی و منطقه‌ای فریخواند و میان امنیت ملی و اقتصاد، دوقطبی ایجاد کند، اساساً مکانیسم تحریم کار نمی‌کند. در شرایطی که شکاف داخلی وجود نداشته باشد، فشار تحریم تنها منجر به ایجاد آزار اقتصادی برای ایران خواهد شد، بدون اینکه بتواند روی محاسبات راهبردی ایران اثر بگذارد. تا آن‌ها راهبردی تحریم زمانی آغاز خواهد شد که تاثیر در داخل کشور اجماع را شکسته و مشروعیت برنامه موشکی و منطقه‌ای را زیر سوال ببرند. تا زمانی که اجماع داخلی بر سر برنامه‌های امنیت ملی حفظ شود و همه جناح‌های سیاسی موضع یکپارچه خود را در این زمینه حفظ کنند، فشار خارجی صرفاً تاثیر اقتصادی خواهد داشت. این دقیقاً همان مسیری است که درباره پرونده هسته‌ای طی شد. درباره پرونده هسته‌ای هم فشار تحریم‌ها تا زمانی که در داخل اجماع وجود داشت و کسانی میان چرخش چرخ زندگی مردم و چرخش سنسنتیفیکوژها دوقطبی ایجاد نکرده بودند، اثر راهبردی نداشت. همه چیز از روزی شروع شد که آمریکا سخنگویانی در داخل ایران پیدا کرد و سازش به عنوان یک راه‌حل برای مشکلات اقتصادی تصویر شد. به همین دلیل بود که وندی شرمن گفت آنچه ایران را وارد به امتیازدهی کرد فلان فرد بود نه تحریم‌ها. آمریکا مجدداً درصدد بازسازی روند پرونده هسته‌ای در دیگر پرونده‌های امنیت ملی ایران است. اساساً یکی از اصلی‌ترین اعتراض‌های ترامپ به اوپاما این است که می‌شود در برجام امتیازهای بیشتر از جمله در حوزه‌های موشکی و منطقه‌ای از ایران گرفت. این محاسبه که می‌توان از ایران امتیازهای بیشتری گرفت و امتیازهای کمتری هم داد یکی از اصلی‌ترین ریشه‌های اقدام ترامپ در خروج از برجام است و او زمانی که در انتهای نطق شامگاه سه‌شنبه خود با لحنی استهزاگونه از این سخن گفت که خودداری ایران از ورود به مذاکرات جدید را جدی نمی‌گیرد، در واقع به این محاسبه نظر داشت.

ادامه در صفحه ۵

کس خامنای.ir

رهبر انقلاب صبح دیروز از سی و یکمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران بازدید کردند

یک بازدید حرفه‌ای

صفحه ۱۳

شکست در بیروت، انتقام در بغداد

مسعود اسداللهی*

روزنه نتایج انتخابات لبنان را باید بی‌سابقه دانست، چرا که این دوره از انتخابات پارلمانی تبع قانون جدید بود و علاوه بر آن توپخانه رسانه‌ای ایالات متحده، عربستان و رژیم صهیونیستی در طول چند ماه اخیر مدام در حال تبلیغ علیه حزب‌الله و متحدان آن بودند. آنها همواره در تبلیغات خود این خط را القای کردند که مقاومت لبنان شکست می‌خورد یا حداقل میزان آرای برابر را به دست خواهد آورد که این تنها قسمتی از جنگ بی‌وقفه آنها علیه حزب‌الله به حساب می‌آید. اختلاف حزب‌الله و جنبش امل در مناطق شیعه‌نشین توانست صندوق آرا را به نفع این جریان سنگین کند و در مناطق مسیحیان، اهل تسنن و دروزی‌ها نیز آنها که همپیمان مقاومت لبنان بودند دارای آرای بالایی بودند. این در حالی است که برآورد آمریکا این بود که حزب‌الله در مناطق شیعه‌نشین بویژه در بعلبک نمی‌تواند آرای بالایی را کسب کند اما چنین حالتی اتفاق نیفتاد و همپیمانان آن آرای قابل قبولی را به دست آوردند. از این‌رو نامزدهای منتسب به طیف شیعیان به غیر از یک نفر، همگی وارد پارلمان لبنان شدند که آن یک نفر هم با اختلاف ۴۰۰ رای در محله مسیحیان از ورود به مجلس باز ماند. نکته بسیار مهم این است که برخی از همپیمانان سنی‌المستقبل در بیروت به جناح حزب‌الله متمایل شدند، به عنوان مثال «عصامه السعد» در شهر صیدا که زادگاه سعد حریری به حساب می‌آید توانست از جناح اهل تسنن وارد پارلمان شود. در شهر طرابلس، «شرف ریفی» رئیس سابق پلیس لبنان که مواضع مخالف حزب‌الله دارد و حتی رقیب حریری به حساب می‌آید، توانست وارد پارلمان شود و در نهایت همپیمان حزب‌الله در این شهر پیروز شد. از این جهت چهره حزب‌الله میان طیف‌های مذهبی و اقوام مختلف لبنان باعث شد آرا به صندوق آن ریخته شود؛ تا جایی که مسیحیان لبنان خود را مدیون پاکسازی عرسال در شمال این کشور توسط مقاومت می‌دانند و رای خود را به نفع همپیمانان حزب‌الله به صندوق ریختند. از این جهت مقاومت لبنان و متحدان آن

بدون تردید با توجه به شکست سناریوی ریاض، واشنگتن و تل‌آویو در لبنان، انتخابات عراق مورد نظر خواهد بود تا بتوانند در آنجا اوضاع را به نفع خود هدایت کنند. سفارت‌خانه‌ها و کنسولگری‌های ایالات متحده و عربستان در عراق از ماه‌ها قبل دست به کار شده‌اند و به دنبال آن هستند تا شیعیان و نامزدهای آنها را به سمت کاندیداهای خود در بغداد سوق دهند که «یاد علاوی» یکی از آنها خواهد بود، چرا که حشدالشعبی همانند حزب‌الله مانع اصلی بر سر تامین منافع غربی‌ها در عراق به حساب می‌آید و آنها با همراهی عربستان به دنبال تاثیرگذاری بر ائتلاف‌های شکل گرفته در عراق هستند.

*تحلیلگر مسائل غرب آسیا

پیامک خوانندگان ۱۰۰۰۲۲۳۱

ادامه در صفحه ۵

امروز گسترده‌ترین رقابت سیاسی در عراق با مشارکت ۲۰۴ حزب و ۲۷ ائتلاف به نمایش گذاشته می‌شود

نخستین انتخابات پساداعش

مرحله اصلی چهارمین انتخابات پارلمانی عراق پسا صدام و نخستین انتخابات پساداعش در این کشور، امروز در حالی برگزار می‌شود که از پنجشنبه گذشته، رای‌گیری ویژه و جداگانه از حدود یک میلیون نیروی امنیتی و نظامی عراق شامل نیروهای پیشمرگ کرد در تمام استان‌ها به عمل آمد. طبق آمار کمیساریای انتخابات، میزان مشارکت امنیتی‌ها در آن به بیش از ۷۸ درصد رسید. هم‌زمان رای‌گیری از عراقی‌های ساکن خارج در ۲۱ کشور از جمله ایران انجام شد. در همین حال، حازم الریدینی، عضو کمیساریای عالی انتخابات در عراق اعلام کرد حدود ۶۰ هزار ناظر بین‌المللی و داخلی بر انتخابات پارلمانی در استان‌های عراق که امروز شنبه ۱۲ مه برگزار می‌شود، نظارت خواهند داشت. کمیساریای انتخابات در عراق ۶۸۴ مرکز رای‌گیری تهاجم داعش به عراق محسوب می‌شود.

صفحه ۱۵

فهرست‌های فراطایفه‌ای

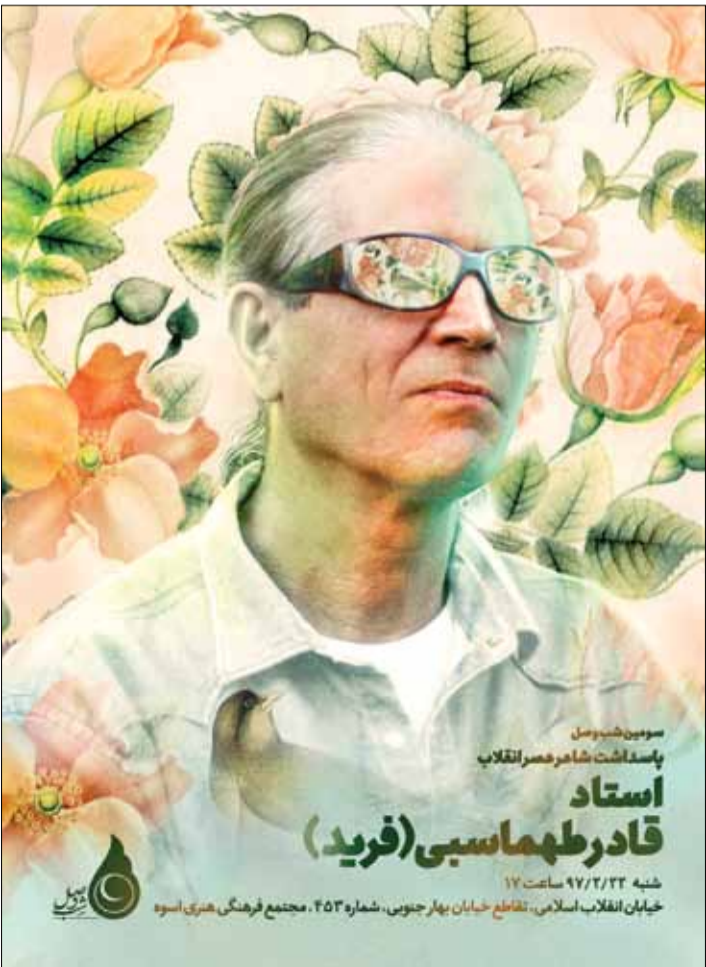
صفحه ۵

راه دشوار تشکیل دولت در بغداد

محمدعلی الحکیم*

نگاه تصویب قانون «سنت‌لاکه» که انتخابات این دوره پارلمان عراق از آن تبعیت می‌کند، نوعی تقسیم‌بندی جدید را نمایان می‌کند که بر اساس آن احزاب و فرانسویون‌های جدید پدید آمد. بسیاری از منتقدان این قانون معتقدند تصویب چنین قانونی، نه‌تنها فرصت را از احزاب و ائتلاف‌های کوچک می‌گیرد، بلکه باعث می‌شود آرا به سوی احزاب مطرح و مشهور سرازیر شود و در اینجا است که چهره‌های شناخته شده بر سر نفرت کمتر شناخته شده سایه می‌اندازند. اکثر احزاب مطرح با کمی تغییر به میدان آمده‌اند؛ مثلاً حزب الدعوة به ۲ جناح النصر به رهبری «حیدر العبادی» و قانون به رهبری «نوری مالکی» تقسیم شده است.

ادامه در صفحه ۵

تیتراژ امروز

راهپیمایی مردمی در سراسر کشور در اعتراض به بدعهدی آمریکا

مردم: منتظر پاسخ قاطع مسوؤلان می‌مانیم

صفحه ۲

ضرب سست از تیش سوریه به صهیونیست‌ها

موشک‌باران مراکز نظامی اسرائیل در جولان

صفحه ۱۵

مشاور امور بین‌الملل وزیر راه:

منتظریم ایرباس تکلیف هواپیماها را معلوم کند

خروج از برجام در خرید هواپیماها پیش‌بینی نشده بود

صفحه ۱۶

رسانه‌های آمریکایی صحبت‌های اخیر رهبر انقلاب درباره نامه‌های ترامپ به سران برخی کشورهای عربی را رمزگشایی کردند

محرمانه نداریم

صفحه ۲

دیدگاه

حشدالشعبی به گردن عراق حق دارد

محمد صالح‌صنقیان*

در وضعیت فعلی، نقشه سیاسی منطقه به صورت واضح و روشن گویای خط و خطوط ترسیم‌شده از سوی دولت‌های خارجی است، به گونه‌ای که تحرکاتی که در آن سوی آنها انجام می‌شود، بازگوکننده آن است که ضد ارزش‌ها در عراق هم نقطه‌گذاری شده است. سخنان اخیر سخنگوی وزارت خارجه ایالات متحده در دویی نشان می‌دهد آمریکا در هر نقطه از خاورمیانه که برود، نفوذ مقاومت را حس می‌کند تا جایی که آنها اعلام کرده‌اند گفت‌وگو «پهران» در تمام جغرافیای غرب آسیا حس می‌شود. از این جهت با تغییر دولت در کاخ سفید، ترامپ و همقطران جمهوری خواه او بر اساس راهبردی محافظه‌کارانه سنتی خود به دنبال سلطه بر محور مقاومت هستند که این امر به دلیل فتح و ظفرهایی است که این جبهه در طول یک دهه اخیر در تاریخ تحولات منطقه ثبت و ضبط کرده است. پس از آنکه «محمد بن سلمان» و «لیعهد عربستان سعودی» اظهار نظر خود درباره روابط با اسرائیل را از طریق رسانه‌ها به سمع و نظر جهانیان رساند، این پیام مخایه شد که تل‌آویو نگران نباشد و به هر طریقی که خواست می‌تواند پاسخ جریان غیرمسووم با سیاست خود را بدهد. بدون تردید بطن این سخنان و هدف اصلی از طرح چنین موضوعی (آن هم در ایامی که واشنگتن به دنبال انتقال سفارت خود به فلسطین است) مقابله با جریان مقاومت در منطقه بویژه عراق و سوریه است. ممکن است درباره عراق این موضوع به صورت کامل علنی و آشکار نباشد اما اسرائیل و همپیمانانش به دنبال سوق دادن این وضعیت به سمت بغداد هستند.

انتخابات لبنان و پیروزی حزب‌الله که به باخت جریان‌المستقبل به رهبری حریری منجر شد، بدون تردید بر انتخابات عراق تاثیر دارد. ممکن است اثر پیروزی در بیروت گسترده و عمیق نباشد اما به هر حال امروز شاهد پیروزی مدلی از جریان مقاومت لبنان با تالیوی «حشدالشعبی» در سراسر خاک عراق هستیم که علاوه بر بایکوت داعش، توانست سنساریوچینی آمریکا و برخی دیگر از دولت‌های منطقه را با نینست روبه‌رو کند.

از این جهت نخست‌وزیر آینده عراق از هر جناحی که باشد، نباید از سیج مردمی کشورش دور بماند یا فاصله‌ای میان خود با این جریان بومی بیندازد ...

ادامه در صفحه ۵